

ker, der sker, koster så mange millioner eller milliarder kroner, men man hører aldrig noget om, hvor mange millioner og milliarder de ulykker, der sker i fritiden, koster samfundet.

I Fremskridtspartiet mener vi derfor, at vi har rigeligt med lovgivning på det område, og jeg er faktisk i dag helt enig med arbejdsministeren i, at vi er på den rigtige vej, at tendensen er rigtig: der sker færre og færre arbejdsulykker. Lad os dog derfor se, hvordan den lovgivning, vi allerede har, virker fremover.

Fremskridtspartiet kan ikke støtte det her lovforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Intentionerne i det her lovforslag kan man jo selvfølgelig kun være positiv over for, men udgangspunktet er bare forkert. Jeg synes, at beskrivelsen af virkeligheden er forvrænget, når hr. Søren Kolstrup i et tidligere indlæg til en af de andre ordførere postulerede, at vi jo ved, at der er flere og farligere materialer i erhvervslivet. Det er simpelt hen lodret forkert. Det er et postulat, som ikke kan holde.

Lige sådan har hr. Søren Kolstrup jo det udgangspunkt, at arbejdstagere er gode, og arbejdsgivere er onde, for nu at sige det sådan, eller henholdsvis forsigtige, når det er arbejdstagere, det angår, og uforsigtige på andres vegne, når det er arbejdsgivere, det angår.

Det er jo heller ikke den rigtige beskrivelse. Jeg ved jo af egen erfaring og fra andre, som har beskæftiget sig med virksomhedsledelse, at man har brug for regler i arbejdsmiljølovgivningen til netop at slå medarbejderne oven i hovedet med for at få dem til at være forsigtige, at man f.eks. på sikkerhedsmøder har pålagt medarbejdere at bruge de sikkerhedsanordninger, der er på maskinerne, men den ene gang efter den anden konstaterer, at det vil arbejderne altså ikke, for det er for upraktisk. Det er altså også virkeligheden en gang imellem, og derfor er der selvfølgelig også brug for regler.

En anden overvejelse, man selvfølgelig må gøre sig i sådan en forbindelse som den her, er jo desværre også prisen for det samfund, som vi lever i. Til den ende kan man jo igen henvise til Kristeligt Folkepartis værdidebat, som kunne have noget med det her at gøre. Det har jo en pris at have et samfund som det, vi har, med en så høj forbrugsrate, et så højt forbrugsniveau.

Kristeligt Folkeparti går gerne med til at diskutere en omlægning af det her samfund, så der ikke er en stadig øget produktion, et stadig øget

forbrug osv., men somme tider mangler vi forståelse for, at det jo kan være prisen for at lægge yderligere restriktioner på erhvervslivet.

Jeg mener bestemt ikke, at det betyder, at man kan gå på akkord med sikkerheden, og der er helt klart materialer i funktion stadig væk, som er uheldige, som man ikke har fundet den rigtige afløsning for. Til gengæld er der altså sket noget med hensyn til den måde, man omgås de materialer og de metoder på.

Når hr. Søren Kolstrup påpeger et eksempel, det var vist kvartssand, som man siden 1937 havde vidst var farligt, men at der intet var sket i 62 år, så er det jo ikke rigtigt, for man har i det mindste fundet en anden måde at omgås kvartssandet på.

Vi synes om intentionerne, men omvendt tror vi faktisk ikke på, at arbejdsministeren og arbejdsministerens parti kunne holde til at forsvar situationen, hvis hr. Søren Kolstrups virkelhedsbillede var korrekt. Vi tror sådan set på, at arbejdsministeren og regeringen og hans parti er ansvarlige, og tror på, at de har fat i den rigtige ende også med hensyn til de initiativer, som er i gang på forskellig måde. Så vi kan ikke støtte forslaget her.

Søren Kolstrup (EL):

Så vidt jeg kan se, var der sådan to hovedgrupper af svar. Den ene hovedgruppe sagde, jamen altså, her går det godt, og vi behøver ikke at røre mere ved arbejdsmiljøet. Tingene er, som de skal være. Og den anden hovedgruppe talte om, at der måske kunne være nogle problemer. I hvert fald var intentionerne i Enhedslistens forslag gode nok, men midlerne var bare forkerte. Jeg skal prøve først at kommentere den gruppe, der talte om, at intentionerne var gode nok.

Når Kristeligt Folkeparti omtaler, at det måske er billedet af virkeligheden, der er noget galt med hos Enhedslisten, så synes jeg, det er værd at bemærke, at vi i dag har en meget præcis viden, og at der bruges langt flere ressourcer på at fremskaffe den viden end tidligere. Vi har en præcis viden om, hvor vi kunne sætte ind med en fornuftig substitution.

Vi ved, at elektrolytisk fornikling er farlig. Vi ved, at rustfrit stål er bedre. Vi ved, at mineraluld kan erstattes af andre produkter. I nogle tilfælde af papiruld, i andre tilfælde er der andre stoffer. Vi ved, at opløsningsmidler i nogle tilfælde kan erstattes af estere fra ganske elementære madolie. Jamen så gør det! Vi ved i nogle